

Warszawa, dnia 09 czerwca 2011 r.

Krajowa Rada Komornicza

KRK/IV/1506/11

SEKRETARIAT SZEFA KS

Szanowny Pan

L.dz.

Lech Czapla

Data wpływu13.06.2011.....

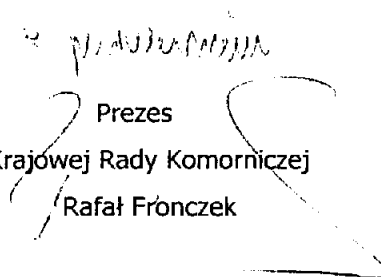
Szef Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Kancelaria Sejmu RP

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 maja 2011 r. o sygnaturze GMS-WP-173-114/11 dotyczące zaopiniowania rządowego projektu ustawy o usługach płatniczych, Krajowa Rada Komornicza uprzejmie informuje, iż nie zgłasza uwag do przedmiotowego projektu.

Prezes
Krajowej Rady Komorniczej
Rafał Frónczek

Warszawa, dnia 13 czerwca 2011 r.

P - 955/2011

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 16. 06. 2011

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

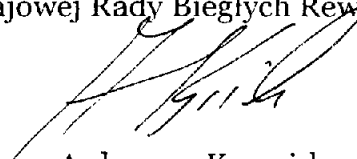
W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie rządowego projektu ustawy o usługach płatniczych (pismo z dnia 25 maja 2011 r., znak: GMS-WP-173-114/11).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektu ustawy.

Z poważaniem

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Adam Kęsik

KRAJOWA RADA SPÓŁDZIELCZA

NACZELNY ORGAN SAMORZĄDU SPÓŁDZIELCZEGO

00-013 Warszawa, ul. Jasna 1, Skrytka pocztowa 16
e-mail: krs@krs.org.pl, http://www.krs.org.pl

tel. +48 22/596-43-00, +48 22/596-45-00
tel./fax +48 22/827-4321

SEKRETARIAT SZEFA KRS
Data wpływu 21.06.2011

Warszawa 07.06.2011 r.

Ldz. SIB/20.../2011/IDJ

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu RP
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

W nawiązaniu do pisma z dnia 25 maja 2011 r. znak GMS-W8-173-114/11 Krajowa Rada Spółdzielcza uprzejmie dziękuje za przekazanie projektu ustawy o usługach płatniczych i umożliwienie przedłożenia naszej opinii odnośnie proponowanych w niej zapisów.

W ocenie Krajowej Rady Spółdzielczej projekt ustawy zakłada unormowanie sposobu świadczenia usług płatniczych oraz uregulowanie tej działalności w sposób zgodny z dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącej usług płatniczych. Ustawa normuje i porządkuje zagadnienia z tego zakresu jednocześnie poszerzając katalog podmiotów uprawnionych do świadczenia usług płatniczych. Zgodnie bowiem z założeniami projektu zostanie wprowadzona możliwość świadczenia usług płatniczych przez nowe podmioty tzw. instytucje płatnicze oraz biura usług płatniczych.

Proponowane regulacje wpłyną na sektor spółdzielczy, z uwagi iż dostawcami usług płatniczych są – będące instytucjami kredytowymi w rozumieniu Dyrektywy bankowej - banki spółdzielcze oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Pierwsze z nich zostały wymienione w art. 4 ust. 2 pkt 1 projektu, w kategorii banki krajowe, drugie zaś w art. 4 ust. 2 pkt 9 jako odrębna kategoria dostawców usług płatniczych. Z uwagi na okoliczność, że – w myśl art. 6 pkt 8 projektu ustawy - usługami płatniczymi w rozumieniu ustawy nie są transakcje płatnicze dokonywane w ramach systemu płatności lub w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy o ostateczności rozrachunku, dokonywanych między agentami rozrachunkowymi, partnerami centralnymi, izbami rozliczeniowymi, bankami centralnymi, innymi uczestnikami systemu lub dostawcami – usługami płatniczymi nie są usługi świadczone przez Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową na rzecz zrzeszonych w niej spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych; usługami takimi będą jednak zawsze usługi na rzecz członków spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

Banki spółdzielcze zostały w projekcie potraktowane na równi z bankami komercyjnymi, w ramach tej samej kategorii dostawców, podczas gdy spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe zostały ujęte osobno i w szczególny sposób. Przepis art. 4 ust. 2

pkt. 9 stanowi bowiem, że dostawcą usług płatniczych jest „spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych” – w zakresie, w jakim odrębne przepisy upoważniają ją do świadczenia usług płatniczych, zwana dalej „kasą oszczędnościowo-kredytową”. Redakcja tego przepisu wzbudziła nasze wątpliwości, które przedstawiamy poniżej.

Ponadto Kasa Krajowa została w przedłożonej wersji projektu zawartej w Druku Sejmowym Nr 4217 całkowicie pominięta, chociaż w toku całych, wielomiesięcznych, a nawet wieloletnich konsultacji projektu ustawy transformującej do polskiego systemu prawnego Dyrektywę w sprawie usług płatniczych Kasa Krajowa była w nim umiejscowiona.

Z punktu widzenia prawidłowej legislacji zdaniem KRS istotne wątpliwości budzi wprowadzenie w ustawie o usługach płatniczych w odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, dla których jest to nazwa ustawowa, przewidziana w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo - kredytowych, która jednocześnie w skrócie nazywa je „kasami”, odmiennej nazwy „kasy oszczędnościowo-kredytowe”. Takie rozwiązanie jest sprzeczne z zasadą spójności prawa i założeniem racjonalności prawodawcy, który używa tej samej nazwy dla określenia tego samego desygnatu, jeśli zaś używa innej nazwy, oznacza to że odnosi ją do innych desygnatów. Może to więc wprowadzać w błąd adresatów projektu ustawy, zwłaszcza biorąc pod uwagę istotę regulowanych zagadnień oraz ogromne skomplikowanie materii.

Z tego punktu widzenia poważne wątpliwości budzi także zastosowanie w omawianym art. 4 ust. 2 pkt 9 zwrotu „w zakresie, w jakim odrębne przepisy upoważniają ją do świadczenia usług płatniczych”. Należy tu zwrócić uwagę na okoliczność, że spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, o czym była mowa wyżej, zostały przez Dyrektywę w sprawie usług płatniczych zaliczone do kategorii dostawców, mogących prowadzić w pełnym zakresie działalność na całym obszarze Wspólnoty, a więc do kategorii instytucje kredytowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 litera a Dyrektywy 2006/48WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe. Nie ma więc żadnego powodu do jakiegokolwiek ograniczania zakresu usług płatniczych, które mogą być świadczone przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, podobnie jak nie ma takich podstaw w przypadku podstawowej grupy instytucji kredytowych w rozumieniu tej Dyrektywy, czyli banków.

Należy podkreślić, że ograniczenie podmiotowe działalności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do grona ich członków, wynikające z art. 3 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie przestanie przecież obowiązywać na skutek wejścia w życie ustawy o usługach płatniczych, ustawa ta nie reguluje bowiem organizacji i działalności spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych ani żadnych innych instytucji kredytowych (czy też dostawców innych niż nowe kategorie instytucji płatniczej i biura usług płatniczych), a jedynie ich obowiązki wobec odbiorców usług. Ustawa o usługach płatniczych nie uchyla też ustaw regulujących organizację i działalność dostawców, takich jak Prawo bankowe czy ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Natomiast jeśli przyjrzeć się przedmiotowemu ograniczeniu usług świadczonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, również zawartemu w art. 3 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych to przepis ten wskazuje następujące cele działalności kas: gromadzenie środków pieniężnych wyłącznie swoich członków, udzielanie im pożyczek i kredytów, przeprowadzanie na ich zlecenie rozliczeń finansowych oraz pośredniczenie przy zawieraniu umów ubezpieczenia oraz stanowi w ust. 1a, że do rozliczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr

160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399 oraz z 2000 r. Nr 93, poz. 1027, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216, Nr 119, poz. 1252 i Nr 122, poz. 1316) o bankowych rozliczeniach pieniężnych.

Oznacza to fakt, że przedmiotowe ograniczenie działalności kas nie stanowi ograniczenia katalogu usług płatniczych, do których świadczenia są one uprawnione, ale ograniczenie katalogu czynności bankowych do których dokonywania kasy są uprawnione. Zawarty więc w art. 4 ust. 2 pkt 9 zwrot „w zakresie, w jakim odrębne przepisy upoważniają ją do świadczenia usług płatniczych”, wprowadza jedynie dalszy zamęt w i tak skomplikowanych regulacjach ustawy o usługach płatniczych, sugerując istnienie jakiegoś nieznannej treści odrębnego od zawartego w art. 3 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych przedmiotowego ograniczenia ich działalności.

Najistotniejszym jednak brakiem projektu jest pominięcie w nim Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej. Jak wskazano wyżej celem Dyrektywy o usługach płatniczych jest zapewnienie prawidłowego funkcjonowania jednolitego rynku usług płatniczych, ochrona odbiorców usług także poprzez zwiększenie konkurencji na rynku usług płatniczych oraz umożliwienie dostępu do tego rynku nowym kategoriom dostawców przy zachowaniu możliwości świadczenia tych usług przez podmioty, które świadczyły je dotychczas. Jest więc oczywiste, że celem Dyrektywy o usługach płatniczych jest to, aby Kasa Krajowa pozostała wydawcą kart płatniczych dla członków spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Podstawą tej działalności Kasy Krajowej jest ustawa o elektronicznych instrumentach płatniczych. Jednak Projekt przewiduje uchylenie tych przepisów, regulujących prawa i obowiązki wydawców kart płatniczych.

Byłoby więc oczywiście sprzeczne z celem transformacji Dyrektywy o usługach płatniczych gdyby Kasa Krajowa miała utracić podstawę do świadczenia na rzecz rzeszy spółdzielców - członków spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Taka redakcja projektu, zaburzająca konkurencję na rynku usług płatniczych byłaby niedopuszczalna. Byłaby ona też niezgodna z uchwaloną w dniu 5 listopada 2009 r. ustawą o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, która przewiduje obowiązek wydawania przez Kasę Krajową kart płatniczych na rzecz członków spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Nie ulega wątpliwości, że kasy, które są organizacjami mniejszymi od banków komercyjnych, nie miałyby możliwości samodzielnego uzyskiwania odpowiedniego statusu w organizacjach zrzeszających wydawców kart płatniczych (VISA, MasterCard), podczas gdy taki status posiada właśnie Kasa Krajowa. Powstaje więc pytanie dlaczego Wnioskodawca Projektu – Rada Ministrów usunął z niego Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową.

W opinii Krajowej Rady Spółdzielczej, po konsultacji z zainteresowanymi organizacjami spółdzielczymi wydaje się konieczne albo umieszczenie Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej na liście dostawców usług płatniczych obok spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w art. 4 ust. 2 pkt 9, albo wprowadzenie w art. 5 projektu przepisu przewidującego odpowiednie stosowanie do Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej przepisów ustawy o usługach płatniczych, regulujących obowiązki dostawcy wobec odbiorcy usług. Tylko takie rozwiązanie zapewni realizację celów Dyrektywy, to jest maksymalizację ochrony odbiorców usług przy zachowaniu prawidłowej konkurencji między różnymi dostawcami.

